రమణ భాస్కర

(కేశవరంలో శ్రీనాన్నగారి ప్రవచనము, 24-2-97)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

నీ మనస్సు అనాత్మ విషయాలమీద ఉంటే అక్కడ నుండి నీ మనస్సును ఉపసంహరిస్తేగాని నీకు జ్ఞానం కలుగదు. అనాత్మ విషయములనుండి నీ మనస్సును ఉపసంహరించాలంటే ఆత్మమీద ప్రేమ, భక్తి, విశ్వాసం ఉండాలి. ఆత్మను ప్రేమించకుండా ఆత్మ తెలియబడదు. నీ మనస్సు నిజంకాని విషయాలను నిజంగా చూపిస్తుంది. అది మనస్సు చేసే గారిడీ, దేహాన్ని బట్టి ఇంద్రియాలు వస్తాయి. ఇంద్రియాలను బట్టి విషయాలు వస్తాయి. విషయాలను బట్టి దృశ్యాలు వస్తాయి. అందుచేత దృశ్యాలనుండి నీమనస్సును ఉపసంహరిస్తే గాని అది పరమాత్మ వైపుకు ప్రయాణం చేయదు. తత్వం నీకు తెలుసా అంటారు. అంటే నీవు దేని కోసం అయితే సాధన చేస్తున్నావో ఆ వస్తువు నీవే అన్న సంగతి నీకు తెలుసునా. ఆ వస్తువు నీకు తెలిస్తే అవ్యయసుఖం, అభవసుఖం కలుగుతుంది. మనస్సును తృప్తిపరిస్తే అది పెరుగుతుంది. మనస్సును కంట్రోలు చేస్తే అది అణుగుతుంది. భక్తి యోగం, కర్మయోగం ఇవి అన్నీకూడా మనస్సును అణచటంకోసం. మానవజన్మ రావటం కష్టం. మానవజన్మ వచ్చింది కాబట్టి దీనిని జాగత్తగా ఉపయోగించుకోవాలి. నీ హృదయంలో బ్రహ్మం ఉంది. గురువు చెప్పిన మాటలను శ్రద్ధగా శ్రవణం చేసి ఆవస్తువును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నంచెయ్యి. మానవదేహం వచ్చింది కాబట్టి ఈ అవకాశమును సద్వినియోగం చేసుకో. మాయ రెండు విషయాలు కల్పించింది. 1) ధనం 2) సెక్స్ ఇవి రెండూ బలీయమైన శక్తులు. ఇవి రెండూ ఎవడైతే అతిక్రమించాడో వాడు మాయను అతిక్రమించి మనోమూలంలోనికి చేరుకొంటాడు.

మనం ఏ విషయాన్ని అయితే చింతిస్తున్నామో ఆ విషయంలో అజాగ్రత్త పనికిరాదు. జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఎందుచేతనంటే మనం ఏదైతే నిరంతరము చింతిస్తున్నామో అదే మనం అయిపోతాము. భగవంతుని చింతించగా, చింతించగా భగవంతుడు ఆయన స్వరూపాన్ని ఇస్తాడు. ఆత్మను విడిచిపెట్టి అనాత్మ విషయములను స్మరించటం వలన అడవిలో పడిపోతాము. నీ దేహం ఎక్కడ ఉన్నది అనేది ముఖ్యంకాదు. గురువుతో మానసిక అనుబంధం ఉండాలి. మానసిక అనుబంధం వలన మనస్సు వెళ్ళి బ్రహ్మంలో ఐక్యమవుతుంది. మానవజన్మరావటం, వచ్చిన తరువాత భక్తికి సంబంధించిన మాటలు వినటం, మనస్సును నిగ్రహించుకోవాలి అనే సహృదయం నీకు కలగటం, పెద్దలు చెప్పిన మాటలు వినటం, విన్న తరువాత వాటిని ప్రాక్టీసు చేయటానికి ప్రయత్నం చేయటం ఇవి అన్నీ కూడా పూర్వజన్మలలో ఎన్నో మంచికర్మలు చేసి ఉంటే నీకు కలుగుతాయి అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. మానవదేహంవచ్చి అన్ని అవకాశములు ఇచ్చినప్పటికీ బ్రహ్మంగురించి శ్రవణం చేసి బ్రహ్మంను తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయకపోతే వాడు మూర్ఖుడు అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. మనం మంచి పనిచేస్తే అందరూ మెచ్చుకోవాలి అనుకోవటం అజ్ఞానానికి మొదటి మెట్టు. సహృదయులు సంతోషిస్తారు. అందరూ మెచ్చుకోరు. ఇది లోకం. ఇందులో మంచివారు, చెడ్డవారు కూడా ఉంటారు. మన కోరికలు ఒక ప్రక్కన పెట్టి ఈశ్వరుడు సంతోషించే పనులు చేస్తే మనస్సు అణుగుతుంది. కొంతమంది ఆడంబరంగా పనులు చేస్తారు. [illegible]ంబరంగా

మాట్లాడతారు. ఏపని చేసినా వారికి గొప్పలు కావాలి. అహంకారమును సంతృప్తి పరచుకోవటానికి పనిచేస్తారు. ఈశ్వరుడు సంతోషించే పనులు చేయరు. వారు మూలంలో కుళ్ళిపోతారు.

నిజమైన భక్తుడు దేవుని చేతిలో పనిముట్టుగా ఉంటాడు. మనపట్లవారు అలా ఉండాలి, వారు ఇలా ఉండాలి అని నిజమైన భక్తుడు అనుకోడు. ప్రహ్లాదుని ఏనుగులచేత త్రొక్కించారు. ఇలా నన్ను త్రొక్కిస్తున్నారు నన్ను రక్షించు అని దేవుని అడగలేదు. చీమకుడితే మనం వెంకటేశ్వరస్వామిని ప్రార్థిస్తాము. ప్రహ్లాదుని దగ్గర నేర్చుకోవలసింది ఏమిటి అంటే రాని దానిని వాంచించేది లేదు, వచ్చే దానిని వద్దనేది లేదు. దేవుని సంకల్పమే మన సంకల్పం, దేవుని ఇష్టమే మన ఇష్టం అది ప్రహ్లాదుని భక్తి. యజ్ఞాలు, యాగాలు చేయవచ్చు, దేవునికి గుడులు కట్టించవచ్చు, ఉపనిషత్తులు చదువ వచ్చు, కాశీ, రామేశ్వరం వెళ్ళి అక్కడ దేవునికి పూజలు చేయవచ్చు, గుడులు చుట్టూ తిరగవచ్చు ఇవి అన్ని చేసినంతమాత్రం చేత మోక్షం రాదు, శాంతిరాదు. ఇవి అన్నీ చేయకూడదు అనికాదు. ఇవిచేసి మోక్షం కోసం ఎదురు చూడకండి అంటున్నారు. మీకు ఇష్టమైతే ఇవి అన్నీ చెయ్యండి. వీటి వలన మోక్షంరాదు. ఇప్పుడు మీకు దేహంతో ఏవిధంగా అయితే తాదాప్యం ఉందో అలాగ మీలోపల ఉన్న బ్రహ్మంతో తాదాప్యం వస్తేగాని మీకు మోక్షంలేదు, శాంతి లేదు.

మీరు డబ్బు సంపాదిస్తారు అనుకోండి. ఆ డబ్బును ఖర్చుపెట్టి భోగం అనుభవించటానికి ఎక్కడికైనా వెళతారు. భోగం అనుభవిస్తారు. ఆ డబ్బు ఖర్చు అయిన తరువాత తిరిగి మీ ఊరు వచ్చేసారు. అలాగే మీరు మంచి పనులు చేసి పుణ్యం సంపాదిస్తే వేరేలోకాలలో ఆపుణ్యం అనుభవించవచ్చును. పుణ్యం ఖర్చుఅయిన తరువాత తిరిగి ఈ భూమి మీదకు రావలసిందే, బ్రహ్మానుభవంపొందటానికి సాధన ఈభూమి మీద చేయవలసిందే గాని మరణానంతరం వెళ్ళే పుణ్యలోకాలుగాని, పాపలోకాలుగాని మీ సాధనకుపనికిరావు. మీ హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువు మీకు అనుభవంలోనికి రాకపోతే కోటిజన్మలు ఎత్తినా మీకు మోక్షంరాదు. ధనం వలన, గౌరవం వలన ఏదోపని చేయటం వలన మీకు మోక్షంరాదు. లోపల ఉన్న వస్తువు మీద ప్రేమ, భక్తి, ఆవస్తువును తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష ఉండాలి. అది తప్పించి నీకు వేరేలోకం ఉండకూడదు. దాని కోసమే జీవించాలి. అవసరమైతే దానికోసమే మరణించాలి. ఈరకంగా ఉంటే ఆవస్తువు మనకు తెలియబడుతుంది. లోకాన్ని ప్రేమిస్తున్నారు అనుకోండి. రూపదృష్టితోటి, నామదృష్టితోటి ప్రేమించకూడదు. లోపల ఉన్న వస్తువును చూసి ప్రేమించాలి. ఏదో ఆశించి పని చేయకూడదు. కోరికతో పని చేస్తే కోరిక నెరవేరవచ్చునుగాని మోక్షం రాదు. నీకు ఉన్న విద్య నిజమైతే వస్తువును తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తావు, దానిని పొందుతావు.

గొప్పల కోసం ఏదీ చేయకూడదు. మనం చేసేది ఏదో నిర్మలంగా చేసి వదలివేయాలి. ఎదుటి వారు మెచ్చుకొంటారు అని ఎప్పుడూ ఏ పని చేయకూడదు. దానివలన తిప్పలు వస్తాయి. ఎదుటి వారు గొప్పగా చెప్పుకోవాలి అనుకోవటం వలన మనకు జ్ఞానం పెరగదు, అజ్ఞానం పెరుగుతుంది. మీ సంతోషం కోసం ఏ బాహ్యవిషయాల మీద ఆధారపడి ఉంటున్నారో వాటిని ఊడగొట్టండి అంటున్నారు. వాటి మీద నుండి మీ మనస్సును ఉపసంహరించండి లేకపోతే వచ్చేజన్మలో మీరు పుట్టిన వెంటనే ఆవిషయములతోనే ఉంటారు. నీ అలవాట్ల నుండి మనస్సును ఉపసంహరించకపోతే అది ఆత్మవైపుకు ప్రయాణం చేయదు. మంచి పనులు చేయటం వలన నీమనస్సు నిర్మలం అవుతుంది, చల్లబడుతుంది అంతేగాని మీరు మంచి పని చేయటం ద్వారా జ్ఞానాన్ని ఆశించవద్దు, ఆశించినా రాదు అని చెపుతున్నారు. వచ్చేది చెపుతున్నాడు.

రానిది చెపుతున్నాడు. మనకు సరి అయిన అవగాహన కోసం ఈ పనిచేస్తే ఈ లాభం వస్తుంది, ఈ నష్టం వస్తుంది అని రెండూ చెపుతున్నాడు. గురువు యొక్క ఆప్యాయత చూడండి. ఏది ఆత్మ, ఏది అనాత్మ, ఏది సత్యం, ఏది అసత్యం అనే వివేకం నీకు లేకపోతే, వైరాగ్యం నీకు లేకపోతే నీవు కోట్లాది మంచిపనులు చేసినా జ్ఞానం రాదు. నీహృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు ఎప్పుడైతే అనుభవంలోనికి వచ్చిందో అప్పుడు భయం నశిస్తుంది, ద్వైత బుద్ధి నశిస్తుంది, జననమరణాలు ఆగిపోతాయి. అప్పుడు నీవు ఒడ్డుకు వచ్చేస్తావు. శాంతికుటీరానికి చేరుకొంటావు. ఎక్కడకు వెళ్ళిన తరువాత తిరిగిరావలసిన పని లేదో అదే మన నిజమైన ఇల్లు. మనకు జ్ఞానం కలిగితే నిజమైన ఇంటికి వెళ్ళిపోతాము. మీ నిజమైన ఇల్లు మోక్షం. మన సుఖం కోసం, శాంతికోసం ఎంతకాలమైతే దేహం మీద, ఇంద్రియాలమీద, లోకం మీద ఆధారపడి ఉన్నామో అంతకాలం జన్మలు వస్తాయి. రాబోయే విషయాల గురించి ఆత్రుత వద్దు. జరిగిపోయిన విషయాల గురించి బెంగవద్దు. వర్తమాన కాలమును ఉపయోగించుకోండి. జ్ఞానమును సంపాదించుకోండి. భగవంతుని మీద భారం వేసి జీవించటం నేర్చుకోండి. అలా నేర్చుకొంటే నిప్పుమీద నీరు పోస్తే అది ఎలా చల్లారిపోతుందో అలా నీ మనస్సు చల్లారిపోతుంది, అణిగిపోతుంది, దాని లోయలలోనికి అది కూరుకుపోతుంది. మాయ యొక్క ప్రభావమును దాటిన వెంటనే ఈశ్వరుడు నీకు వ్యక్తమవుతాడు. మాయ భగవంతుని చేతిలో ఉంది. భగవంతుని ఆశ్రయిస్తే మాయ దారి ఇస్తుంది.

(శివదేవుని చిక్కాలలో శ్రీనాన్నగారి ప్రవచనము, 3-3-97)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మీరు చేసే పూజవలన, జపంవలన, ధ్యానంవలన మాత్రమే మీకు జ్ఞానం వస్తుంది అని అనుకోవద్దు. ఇవి అన్నీ చేసుకోండి. కాని ఇవి చేసినంత మాత్రం చేతనే మీకు జ్ఞానంరాదు. మీలో ఉన్న బేధబుద్ధి నీవు, నేను అనే వేరుబుద్ధి నశిస్తేగాని మీకు జ్ఞానంరాదు అని ఆచార్యులవారు చెపుతున్నారు. ఇలా చెపుతూ ఉంటే సబ్జక్టును సరిగా అర్థం చేసుకోకుండా అయితే ఇంక మేము ఏమిచేయాలి అని అడుగుతున్నారు. ముందు సబ్జక్టును సరిగా అర్థం చేసుకోవాలి. సబ్జక్టను శ్రవణం చేయటానికి కూడా కొంత అర్హత ఉండాలి. ఆచార్యుల వారు చెప్పేది ఏమిటి అంటే నీకు రోగం వచ్చింది అనుకో. మందులు మ్రింగుతావు. మందులు మ్రింగటం వలన నీకు ఆరోగ్యం రాదు. మందులు మ్రింగటం వలన నీకు రోగం తగ్గవచ్చు, తగ్గకపోవచ్చును. రోగం తగ్గటం వలన ఆరోగ్యం వస్తుంది. అదే విధంగా నీవు కోటి జన్మలు ఎత్తి పూజలు చేసినా, జపాలు చేసినా, ధ్యానాలు చేసినా నీవు నేను అనే వేరుబుద్ధి నశిస్తే గాని నీకు జ్ఞానం కలుగదు. ఇవి అన్నీ చేయవద్దు అని ఆచార్యులవారు చెప్పటం లేదు. వీటివలన నీలో ఉన్న వేరుబుద్ధి నశిస్తోందా, లేదా అని చూసుకోండి. పూజచేయటమే భక్తి అనుకొంటున్నారు. పూజ ఏవిధంగా భక్తిలో భాగమో నిరంతరము భగవంతుని గురించి శ్రవణం చేయటం, భగవంతుని రూపాన్ని ధ్యానించుకోవటం కూడా భక్తిలో భాగములే. విసుగులేకుండా భగవంతుని గురించి శ్రవణం చేయాలి. ఎవరి గురించి శ్రవణం చేస్తున్నావో, ఎవరి గురించి ధ్యానం చేస్తున్నావో, ఎవరి ప్రీతికోసం నీవు పనులు చేస్తున్నావో వాడు నీకు తెలియబడకుండా ఎలా ఉంటాడు అంటున్నారు ఆచార్యులవారు. అంటే తప్పక తెలియబడతాడు.

సద్గుణాలు కలిగి ఉండటం వలన మనకు రెండు లాభములు. సమాజమునకు సంబంధించినంత